

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **Ing. L. P., K., zastúpená advokátkou: JUDr. D. M., N.**, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/227/1132-19284/2008/990241-r zo dňa 18.02.2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/25/2008-49 zo dňa 07.05.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/25/2008-49 zo dňa 07. mája 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave č.k. 14S/25/2008-49 zo dňa 07.05.2009 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/227/1132-19284/2008/990241-r a platobný výmer Obce Koplotovce zo dňa 10.12.2007 č. 307/2007 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo potrebné postupom podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie

konanie, nakoľko obsah pripojeného administratívneho spisu a výsledky vykonaného dokazovania sú nedostačujúce pre posúdenie veci. Povinnosťou daňového orgánu bolo vykonať v nevyhnutnom rozsahu dokazovanie na osvedčenie skutočnosti, či údaje uvedené daňovníkom v daňovom priznaní sú správne a zodpovedajú skutočnému stavu, t.j., či stavba kaštieľa vo výmere 595 m² je označená v daňovom priznaní ako stavba na bývanie, je používaná výlučne na bývanie daňovníka resp. jeho rodiny alebo aj na podnikanie. Správny orgán tiež pochybil, keď pri zaradovaní nehnuteľností uvedených na liste vlastníctva ako kaštieľ na účely predmetu dane sa striktne pridržiaval doslovného znenia § 10 ods. 1 písm. a/ zákona č. 582/2004 Z.z., o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej zákon o miestnych daniach), ktorý v súvislosti s pojmom stavba na bývanie odkazuje v poznámke pod čiarou na ustanovenie § 43b ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 50/1976 Zb. V prípade, ak nehnuteľnosť označená ako kaštieľ spĺňa všetky ostatné, resp. by spĺňala všetky ostatné kritériá pre uznanie za stavbu na bývanie, je potrebné ju do tejto kategórie zaradiť. Vzhľadom na vyššie uvedené súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V odvolaní ďalej uviedol, že žalobkyňa podala daňové priznanie k dani z nehnuteľnosti na rok 2007, ktoré riadne vyplnila a sama daň aj vypočítala. V daňovom priznaní v časti stavby slúžiacej na jeden účel žalobkyňa uviedla kaštieľ – stavba na bývanie o výmere 595 m², sýpka – ostatná stavba o výmere 190 m² a stavba na podnikanie 32 m². Výšku dane z nehnuteľnosti deklarovala v sume 6 380,-- Sk. Správca dane platobným výmerom č. 307/2007 zo dňa 10.12.2007 vyrubil žalobkyni podľa § 20 zákona o miestnych daniach a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č.511/1992 Zb.) daň z nehnuteľnosti na rok 2007 v celkovej sume 16 350,-- Sk. Výšku vyrubenej dane zo stavieb v sume 15 700,-- Sk správca dane odôvodnil s poukazom na LV č. X., v ktorom je stavba zapísaná ako kaštieľ. Keďže kaštieľ nie je rodinným domom, teda nie je stavbou na bývanie, zaradil stavbu kaštieľa medzi ostatné stavby podľa § 10 zákona o miestnych daniach. Do skupiny stavieb na bývanie podľa § 10 ods. 1 písm. a/ zákona o miestnych daniach sa zaradujú iba rodinné domy, bytové domy a ostatné stavby tvoriace príslušenstvo hlavnej stavby. Rodinný dom je podľa definície v § 43b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) budova určená predovšetkým na rodinné bývanie so samostatným vstupom z verejnej komunikácie, ktorá má najviac 3 byty, dve nadzemné podlažia a podkrovie. Bytovým domom podľa § 43b ods. 2 citovaného zákona sa rozumie budova, v ktorej je viac ako polovica podlahovej plochy určená na bývanie, ktorá pozostáva zo 4 a viacerých bytov zo spoločným hlavným vstupom z verejnej komunikácie. Podľa názoru žalovaného kaštieľ ako stavba jednoznačne spĺňa kritériá predmetu dane definovanú v ustanovení § 10 ods. 2 zákona o miestnych daniach. Žalovaný nepopiera ani skutočnosť, že kaštieľ slúži na trvalé bývanie žalobkyne a jej rodiny. Kritérium účelu využitia danej

stavby však nebolo pri zaradení kaštieľa do predmetu dane zo stavieb jednoznačne aplikovateľné a to z dôvodu, že zákon o miestnych daniach do skupiny stavieb na bývanie zaraďuje výlučne rodinné domy a bytové domy. S prihliadnutím na taxatívne určenie stavieb na bývanie podľa 10 ods. 1 písm. a/ zákona o miestnych daniach v nadväznosti na § 43b ods. 1 písm. a/ a b/ stavebného zákona žiadne iné druhy stavieb na bývanie na účely dane nie je možné do tejto skupiny zaradiť.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu zistil, že Obec Koptovce (ďalej len správca dane) vydal dňa 10.12.2007, platobný výmer č. 307/2007, ktorým bola vyrubená daň zo stavieb na rok 2007 v zmysle § 10 ods. 1 písm. g/ zákona o miestnych daniach v sume 15 700,-- Sk. V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že na základe LV č. X. je ako druh stavby uvedená stavba „kaštieľ“. Na predmetnom LV nie je stavba zapísaná ako rodinný dom, t.j. stavba na bývanie. Z uvedeného dôvodu preto správca dane v zmysle zákona o miestnych daniach zaradil stavbu kaštieľa medzi ostatné stavby.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 18.02.2008 č. I/227/1132-19284/2008/990241-r podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. napadnuté rozhodnutie Obce Koptovce zo dňa 10.12.2007 potvrdil. Uviedol, že platobným výmerom 307/2007 zo dňa 10.12.2007 vyrubil správca dane podľa § 20 zákona o miestnych daniach a zákona č. 511/1992 Zb. daň z nehnuteľností na rok 2007 v celkovej sume 16 350,-- Sk, pričom v časti II daň z pozemkov boli predmetom dane zastavané plochy a nádvorcia (§ 6 ods. 1 písm. f/ zákona o miestnych daniach) vo výmere 6495 m². V časti III boli predmetom dane ostatné stavby podľa § 10 ods. 1 písm. g/ zákona o miestnych daniach vo výmere 785 m². Výšku vyrubenej dane zo stavieb správca dane odôvodnil odvolaním sa na LV č. X., v ktorom je stavba zapísaná ako kaštieľ. Keďže kaštieľ nie je rodinným domom, teda nie je stavbou na bývanie, zaradil stavbu kaštieľa medzi ostatné stavby podľa § 10 zákona o miestnych daniach. Predmetom dane zo stavieb podľa zákona o miestnych daniach sú iba tie stavby, ktoré vymedzuje § 10 ods. 2 zákona o miestnych daniach, teda nie všetky stavby definované stavebným zákonom. Podľa citovaného ustanovenia, predmetom dane sú stavby, ktoré majú jedno alebo viac nadzemných alebo podzemných podlaží, spojené so zemou pevným základom. Na daňovú povinnosť nemá vplyv skutočnosť, že sa stavba prestala užívať. Pre správne zaradenie stavieb do predmetu dane je podstatné, na aký účel sa konkrétna stavba skutočne využíva.

Na základe podanej žaloby Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 14S/25/2008-49 zo dňa 07.05.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného Daňového riaditeľstva SR, Banská Bystrica zo dňa 18.02.2008, č. I/227/1132-19284/2008/990241-r a platobný výmer Obce Koplotovce zo dňa 10.12.2007, č. 307/2007 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zistený skutkový stav správcom dane a žalovaným je nedostačujúci na posúdenie veci. Správny orgán pred vydaním rozhodnutia je povinný zistiť skutkový stav vecí.

Žalobkyňa v odvolaní správne poukázala na to, že stavby nemožno zdaňovať podľa toho ako sú zapísané v katastri nehnuteľností, pretože ustanovenia zákona o miestnych daniach sa neodvolávajú na zákon č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a ani nevyžadujú povinné preukazovanie vlastníckych vzťahov k stavbám. Tento názor je v súlade aj so základnou zásadou daňového konania podľa ust. § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. podľa ktorej „*pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane*“.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP tak, že žalobkyni úspešnej v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na to, že mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. januára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková